

et tidspunkt, hvor de andre endnu ikke ville tro på fremskridtspartiets angivelser af, at de foranstaltninger, som venstregeringen og socialdemokratgeringen dengang var så stolte af at have gennemført, ikke ville fjerne arbejdsløsheden, ja, end ikke hindre den i at vokse. For arbejdsløse og erhvervsliv har det været bittert med denne halsstarrighed hos gammelparterne. Mange unødige menneskelige ulykker er i mellemtiden forvoldt på grund af deres manglende evne og/eller vilje til at indse, at fremskridtspartiets analyser af situationen og forbedringsforslag var og er vejen til at løse det danske samfunds problemer. Forhåbentlig har livets lære nu været tilstrækkelig for mindst 65 folketingsmedlemmer uden for fremskridtsgruppen.

Tanken om bundgrænseforhøjelse har nemlig den 29. august 1975 vundet tilhængere i venstre, jfr. helhedsplan II pkt. III, og den 28. september 1975 hos det radikale venstre, hvis landsmøde vedtog at

arbejde for personfradrag, der overstiger den almindelige folkepensionistindtægt.

Fremskridtspartiets tidligere forslag havde nummer F 54. Det blev fremsat, så snart den første 1975-regeringskrise var overstået den 20. februar 1975. Det var til første behandling den 13. marts 1975 (Folketingstidende 1974-75, 2. samling, spalte 1794-1825), til anden behandling den 22. maj 1975 (ibid. spalte 5304-5314), og dets fald gengives spalte 5385. Den 8. september 1975 lancerede fremskridtspartiet talen om 21.000 kr. skattefrit bundfradrag, jfr. F 238 og F 239 (se Folketingstidende 1974-75, 2. samling, forhandlingerne sp. 7559). Disse forslag kom imidlertid aldrig til realitetsbehandling, fordi venstre og socialdemokratiet i samme dags morgenbrækning havde forligsaftalt, hvad der skulle behandles i folketingsmødeugen, der begyndte den 8. september 1975.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser.

Til § 1, nr. 1.

En forhøjelse af den skattefrie bundgrænse fra 10.800 kr. til 21.000 kr. (fra 21.600 kr. til 42.000 kr. for ægtepar) vil bevirke et provenutab for det offentlige i størrelsesordenen 11 milliarder kroner brutto, men gennem øgede forbrugsafgifter ventes umiddelbart heraf inddækket mindst 3 milliarder kroner, således at vedtagelse af forslaget sådan set kan siges at koste op mod 8 milliarder kroner. Lovens videre virkninger vil imidlertid blive så betydelige, at også dette beløb er urealistisk højt. Med hensyn til inddækningen henvises til fremskridtspartiets tidligere fremsatte spareforslag, bl. a. i skrivelse af 25. juni 1974 til folketingets politisk-økonomiske udvalg og i tillægsbetænkning af 10. marts 1975 over forslag til finanslov for finansåret 1. april 1975-31. marts 1976. Man fremhæver navnlig besparelser på administrationsområder (ved lovforenklinger), på valutakrævende felter, på universitetsområdet, på kulturministeriets budgetter og på områder, hvor staten er lønførende.

En skattefrie bundgrænse på 21.000 kr. vil derhos nødvendiggøre revisioner i opadgående retning vedrørende statsrefusionerne til kommunerne — der vil miste ca. 5 af ovennævnte 11 milliarder kroner. Spørgsmålet herom må forhandles i forbindelse med finansloven for finansåret 1976-77.

Til § 1, nr. 2.

Efter forslagsstillernes mening bør folkepensionisternes stilling fremgå af folkepensionslovgivningen,

og der bør ikke i skattelovgivningen gøres forskel på personer, der har samme indkomst, fordi den ene er folkepensionist og den anden er ikke-pensionist. Det samme gælder om andre offentlige pensioner. I praksis vil en skattefrie bundgrænse på 21.000 kr. i øvrigt indebære, at langt den overvejende del af landets folkepensionister glider ud af skatteopkrævningsystemets jungleagtige uforståeligheder. De 21.000 kr. indebærer i øvrigt, at enlige folkepensionister får en beskeden yderligere forhøjelse af bundbeløbet ud over den forhøjelse fra 17.000 kr. til 20.300 kr. i 1976, som gældende regler giver dem.

Til § 2.

Som følge af den ved lov nr. 508 af 2. oktober 1974 indførte nyordning (kildeskattelovens § 36 m. v.) vil en skattefrie bundgrænse på 21.000 kr. betyde et ensartet skattnedslag for alle (bortset fra enlige pensionister), som er skatteansat i samme kommune, og som har indkomster over 21.000 kr. For langt de fleste betyder det en skattebesparelse i størrelsesordenen 4.000 kr. Forslagsstillerne forestiller sig derfor, at der gives den administrative regel, at månedsskatter beregnet efter hovedkort i 1976 nedsættes med 300 kr., mens ugeskatter nedsættes med 75 kr. og daglønsskatter med 15 kr. Derhos nedsættes B-skattearterne for 1976 med 400 kr. pr. rate. Ved et sådant system forøges fejlkilderne i forskudsregistreringen ikke væsentligt, og udskrivning af nyt forskudsregistreringsmateriale undgås.